

عنوان مقاله:

مدیریت پایدار زیست بومهای بیابانی

محل انتشار:

همایش ملی بوم های بیابانی، گردشگری و هنرهای محیطی (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علیرضا آل ابراهیم - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور مرکز پیربکران

مژگان احمدی ندوشن - دانشجوی دکتری محیط زیست

خلاصه مقاله:

بیابان زایی به معنای از بین رفتن و تخریب زمین در مناطق خشک و نیمه خشک و خشک نیمه مرطوب میب اشد که از فاکتورهای گوناگونی شامل تغییرات اقلیمی و فعالیت های انسانی منتج می شود و پدیده ای دارای اهمیت به ویژه در مناطق خشک جهان می باشد بیابان زایی مساله ای است که دارای ابعاد جهانی می باشد و آثار مخرب بیابان زایی بر جوامع و ملتها مشهود است بطوریکه صدمات جبران ناپذیری را به همراه دارد این پدیده به عنوان مانعی در مسیر شد و توسعه اقتصادی اجتماعی محسوب میشود اگر منابع مالی موجود و در دسترس باشد مقابله با بیابان زایی می تواند بطور موفقیت آمیز با روشهای گوناگون انجام گیرد و ابعاد گوناگون زیست محیطی اجتماعی اقتصادی و سیاسی را تحت تاثیر قرار دهد یکی از دلایل مهم پیشروی بیابان زایی مدیریت نادرست اراضی بوده است از این رو اقداماتی برای مدیریت پایدار زیست بومهای بیابانی و پیشگیری از پیشروی بیابان زایی از جمله کنترل پایدار فرسایش آبی کنترل پایدار فرسایش بادی کنترل پایدار شوری استفاده اصولی از زمین و مدیریت منابع آب صورت گیرد که در این مقاله به برخی از فعالیت های مفید در این راستا اشاره خواهد شد.

کلمات کلیدی:

بیابان زایی، کنترل فرسایش آبی، کنترل شوری، مدیریت منابع آب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/167814>

